

List od Prałata (sierpień 2013)

Zatrzymam się na innym z charakterystycznych przymiotów Kościoła — świętości. W jaki sposób zbliżamy się do każdej z Osób Boskich?

12-08-2013

Najmilsi! Niech Jezus strzeże moje córki i moich synów!

Wspomnienie miesiąca sierpnia spontanicznie przywodzi na myśl skarb, jakim jest nasza Matka, ponieważ to Ona jest typem Kościoła.

Starajmy się bardzo szczególnie w tych tygodniach o obcowanie z Maryją Dziewicą, aby wyjednała nam od Trójcy Przenajświętszej życie czyste, ułatwiające nam obcowanie z Prawdą we wszystkim i do wszystkich celów, żeby uczyniła nas, podkreślam, kobietami i mężczyznami o czystej duszy, wierniejszymi Bogu. W ten sposób będziemy bardziej Kościołem, bardziej Opus Dei.

Piszę do Was z ziemi „brasileira” (brazylijskiej), już po zakończeniu Światowych Dni Młodzieży. Były to dni o wielkiej intensywności duchowej, w wielkiej bliskości z Ojcem Świętym, w obecności biskupów, kapłanów i milionów wiernych, którzy przybyli do Rio de Janeiro. Udałem się do Pana z Waszą modlitwą i Waszą pracą, żeby w Was i w tych, z którymi obcujemy, pojawiły się obfite owoce duchowe, a także owoce doczesne.

Oby Boże nasienie, które Duch Święty zasiał w tak wielu sercach, dojrzewało dla dobra Kościoła i całego świata.

Ubiegły miesiąc był obfity w Boże dary. Rozpoczął się od prezentacji encykliki *Lumen fidei*, przy której pomocy Papież Franciszek uzupełnił trylogię na temat cnót teologalnych rozpoczętą przez Benedykta XVI. Zachęcam Was do jej spokojnego rozważenia, abyśmy napełnili nasz rozum światłem a wolę poruszeniami i abyśmy z większym zapalem zaangażowali się w nową ewangelizację.

Dnia 5 lipca, kiedy została ogłoszona wspomniana encyklika, ogłoszono również papieską aprobatę cudu przypisywanego wstawiennictwu biskupa Álvaro del Portillo, który otwiera drogę jego beatyfikacji, a także cudu pozwalającego na kanonizację Jana Pawła II. Napełniła

mnie radością szczególna zbieżność obu papieskich aktów w tym samym dniu, co postrzegam jako przejaw duchowej harmonii istniejącej między owym wielkim Papieżem i moim umiłowanym poprzednikiem na czele Dzieła.

W encyklice Papież przypomina, że wiara w Jezusa Chrystusa i we wszystko, co On nam objawił, pozostaje nietknięta od czasów apostoelskich. **Jak to możliwe? Jak możemy być pewni, że przez wieki dosięgamy «prawdziwego Jezusa»?** [1] . Odpowiedź na to pytanie, jakie zadaje sobie wielu spośród nam współczesnych, ogranicza się w całości uzasadniony sposób do jednej: za pośrednictwem Kościoła. **Jak każda rodzina, Kościół przekazuje swoim dzieciom to, co przechowuje w swojej pamięci. Jak sprawić, aby nic nie przepadło, lecz — przeciwnie — wszystko coraz bardziej się pogłębiało w**

dziedzictwie wiary? Właśnie dzięki Tradycji apostołskiej, przechowywanej w Kościele pod opieką Ducha Świętego [2] .

To zawsze aktualne przekazywanie wiary przez Kościół zawiera się zasadniczo w Symbolach, a także w innych dokumentach Magisterium wykładających naukę wiary. Dlatego w tych miesiącach dokładamy starań, aby zgłębiać *Credo* z pomocą *Katechizmu Kościoła Katolickiego* albo jego *Kompendium* , ciesząc się, że nasza wiara błyszczy również w życiu Świętych, na przestrzeni roku liturgicznego. Cud przypisywany wstawiennictwu umiłowanego prałata Álvaro oferuje nam inny bodziec, aby przyjąć jako zadanie ducha *Opus Dei*, *starego jak Ewangelia i jak Ewangelia nowego* [3] — troskę o uświęcenie życia codziennego. Bóg powierzył tego ducha Świętemu Josemaríi, aby go kształtował w swojej duszy i w

duszech wielu innych osób. Ledwie wiadomość ta została ogłoszona publicznie, zasugerowałem Wam, żebyśmy zagłębili się bardziej w świętą odpowiedź prałata Álvaro — jego wierność Bogu, Kościołowi i Biskupowi Rzymu, jego pełne utożsamienie z duchem Dzieła, otrzymanym od Świętego Josemaríi. Tego ducha przekazywał nam dalej w sposób nienaruszony.

Teraz zaś zatrzymam się na innym z charakterystycznych przymiotów Kościoła — świętości. Benedykt XVI, aby pomóc nam cieszyć się tą rzeczywistością, wskazywał, że na przestrzeni tego roku, „niezmiernie ważne będzie przypomnienie historii naszej wiary, którą cechuje niezgłębiona tajemnica, jaką jest splot świętości i grzechu” [4] . Rozważanie świętości Kościoła, wyrażonej w jego nauce, w jego instytucjach, w tak wielu jego synach i córkach na przestrzeni historii, poruszy nas do

głębokiego dziękczynienia Bogu po trzykroć Świętemu, który jest źródłem wszelkiej świętości, abyśmy dowiedzieli się, że jesteśmy objęci miłością Trójcy Przenajświętszej do nas. W jaki sposób zbliżamy się do każdej z Osób Boskich? Czy odczuwamy potrzebę, aby Je miłować, rozróżniając pomiędzy Nimi?

Objaśniając naturę Kościoła, II Sobór Watykański wyróżnia trzy aspekty, w których tajemnica wyraża się w najwłaściwszy sposób: Lud Boży, Mistyczne Ciało Chrystusa, Świątynia Ducha Świętego. Obszernie rozwija je *Katechizm Kościoła Katolickiego* [5] . W każdym połyskuje znak świętości, który — jak pozostałe znaki — odróżnia Kościół od każdej innej grupy ludzi.

Określenie *Lud Boży* nawiązuje do Starego Testamentu. Bóg wybrał Izraela jako swój szczególny lud, jako ogłoszenie i zapowiedź ostatecznego

Ludu Bożego, który Jezus Chrystus miał ustanowić za pośrednictwem Ofiary Krzyżowej. Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła [6] . **Gens sancta , lud święty, złożony ze stworzeń ułomnych: ta pozorna sprzeczność wyznacza jeden z aspektów tajemnicy Kościoła. Kościół, który jest Boski, jest także ludzki, ponieważ uformowany jest z ludzi i ludzie — my — mamy defekty: omnes homines terra et cinis (Syr 17, 32) , wszyscy jesteśmy prochem i popiołem [7] .**

Ta rzeczywistość powinna pobudzić w nas do skruchy, bólu miłości, poprawy, ale nigdy do zniechęcenia lub pesymizmu. Nie zapominajmy, że sam Jezus porównał Kościół do pola,

na którym rosną razem pszenica i kąkol, do rybackiej sieci, która zagarnia dobre i złe ryby i dopiero na końcu czasów nastąpi ostateczny podział na jedne i drugie [8] .

Równocześnie zastanówmy się nad tym, że już teraz na ziemi dobro jest większe niż zło, łaska silniejsza niż grzech, choćby jej działanie okazywało się czasami mniej widoczne. *Dzieje się tak, że świętość osobista tylu wiernych – kiedyś i teraz – nie jest czymś ostentacyjnym. Często nie rozpoznajemy ludzi zwykłych, powszednich i świętych, którzy pracują i współżyją pośród nas. W oczach, które widzą rzeczy ziemskie wyróżniają się bardziej grzech i brak wierności: one są bardziej krzykliwe* [9] . Pan chce, żebyśmy my, Jego córki i Jego synowie w Opus Dei, a także wielu innych chrześcijan, przypominali wszystkim mężczyznom i kobietom, że otrzymali to *powołanie do świętości i winni dołożyć starań do*

tego, aby odpowiedzieć na łaskę i osobiście być świętymi [10] .

Kościół jest *Ciałem Mistycznym Chrystusa* . Na przestrzeni czasów „**Pan Jezus kształtuje Kościół swój przez sakramenty, które wypływają z Jego pełni. Przez nie bowiem sprawia, że członki jego uczestniczą w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, pod tchnieniem Ducha Świętego, który udziela im życia i zdolności do działania**” [11] .

„ Jest więc Kościół świętym, choć w łonie swoim obejmuje grzeszników, albowiem cieszy się nie innym życiem, lecz życiem łaski; jeśli członki jego karmią się nią, uświęcają się, jeśli zaś odwracają się od niej, obciążają się grzechami i zmazami, które stoją na przeszkodzie rozszerzaniu się jego promiennej świętości. Dlatego Kościół cierpi i czyni pokutę za

**przestępstwa, mając władzę
uwolnienia od nich swoich synów
dzięki Krwi Chrystusa i darowi
Ducha Świętego ” [12] .**

**Ciało przede wszystkim nasuwa na
myśl rzeczywistość żywą. Kościół
nie jest stowarzyszeniem o
charakterze socjalnym,
kulturalnym bądź politycznym,
lecz żywym ciałem, które idzie i
działa w historii. I to ciało ma
głowę, jest nią Jezus, który kieruje
nim, posila je i wspiera (...). Jak dla
życia ciała ważne jest, by krążyła w
nim ożywcza limfa, tak musimy
pozwolić, by działał w nas
Chrystus, by Jego słowo było
naszym przewodnikiem, by Jego
eucharystyczna obecność nas
posilała, ożywiała, by Jego miłość
umacniała naszą miłość do
bliźniego. I to zawsze! Zawsze,
zawsze! Drodzy bracia i siostry —
podkreślił Ojciec Święty — trwajmy
zjednoczeni z Jezusem, pokładajmy**

w Nim ufność, układamy nasze życie zgodnie z Jego Ewangelią, umacniamy się codzienną modlitwą, słuchaniem Słowa Bożego, przystępowaniem do sakramentów [13] .

Jest oczywiste, że ludzkie ciało składa się z wielu różnych narządów i członków, a każdy z nich ma swoją własną funkcję, natomiast kieruje nimi głowa dla dobra całego organizmu. W Kościele, z woli Bożej, **jest zatem różnorodność, zróżnicowanie zadań i funkcji; nie ma płaskiej jednolitości, lecz jest bogactwo darów, które rozdziela Duch Święty. Jest jednak wspólnota i jedność: wszystkich łączą więzi i wszyscy razem tworzą jedno żywe ciało, głęboko złączone z Chrystusem [14] .** Ta jedność z Chrystusem — niewidzialną Głową Kościoła, musi koniecznie przejawiać się w zdecydowanej jedności z widzialną Głową — z Biskupem

Rzymu, oraz z biskupami pozostającymi w łączności ze Stolicą Apostolską. Módlmy się każdego dnia, jak to czynił Święty Josemaría, za jedność wszystkich w Kościele świętym.

Od starożytności mówiono, że w łonie Mistycznego Ciała Chrystusa Duch Święty Pocieszyciel pełni funkcję duszy w ciele ludzkim — daje mu życie, zachowuje w jedności, umożliwia jego rozwój aż do osiągnięcia doskonałości, którą nadał mu Bóg Ojciec. **Kościół to nie splot rzeczy i interesów, lecz Świątynia Ducha Świętego, Świątynia, w której działa Bóg, Świątynia, w której każdy z nas przez dar chrztu jest żywym kamieniem. Mówi nam to, że nikt nie jest bezużyteczny w Kościele (...). Nikt nie jest drugorzędny [15] .**

Jako członkowie tego samego mistycznego Ciała my, chrześcijanie,

możemy i powinniśmy pomagać sobie nawzajem w osiągnięciu świętości poprzez Obcowanie Świętych, które wyznajemy w Symbolu apostoelskim. Oprócz odniesienia do tego, że my, wszyscy wierni, uczestniczymy w *magnalia Dei*, bogactwach Boga (wiara, sakramenty, różne dary duchowe), wyrażenie „Obcowanie Świętych” „oznacza jeszcze komunie między osobami świętymi (*sancti*), to jest między tymi, którzy dzięki łasce zjednoczyli się z Chrystusem umarłym i zmartwychwstałym” [16] – Święci w raju, dusze podlegające oczyszczeniu w czyśćcu, my, którzy toczymy jeszcze na ziemi walki życia wewnętrznego. Tworzymy jedną rodzinę, rodzinę dzieci Bożych, na chwałę Trójcy Przenajświętszej – z jaką wytrwałością dbamy o tę rodzinę?

Świętego Josemarię napełniało
pociechą rozważanie tej prawdy

wiary, przez którą żaden ochrzczoney nie może się czuć sam: ani w walce duchowej, ani w trudnościach materialnych. Widzimy tę pewność w *Drodze : Świętych Obcowanie*. – *Jakże ci to mam wytłumaczyć? – Wiesz, czym dla ciała jest transfuzja krwi? A więc taką samą transfuzją dla duszy staje się Świętych Obcowanie [17]* . Trochę dalej dodaje: *Będzie ci łatwiej spełnić swe obowiązki, gdy pomyślisz o pomocy, świadczonej ci przez twych braci i o pomocy, którą przestajesz im wyświadczać, jeśli nie dochowujesz wierności [18]* .

Napełniamy się zawsze wielką otuchą, moje córki i moi synowie. Choćbyśmy mogli natknąć się na przeszkody, choćbyśmy niekiedy czuli się słabi i bezsilni w walce duchowej, należy zawsze, z łaską Bożą, podejmować na nowo marsz ku świętości. Jesteśmy otoczeni mnóstwem Świętych, osób wiernych Panu, które zaczynają i nieustannie

rozpoczynają na nowo pracę nad swoim życiem wewnętrznym.

Z drugiej strony, wystarcza nam wznieść oczy ku Niebu. I do tej pewności zachęca nas również wielka uroczystość, którą będziemy obchodzić 15 sierpnia:

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny. Wspieramy się na wstawiennictwie Jezusa Chrystusa, który nieustannie błaga Boga Ojca za nami wszystkimi [19] , ale cóż za wielką pociechę, jakąż najpełniejszą opiekę przynosi nam przy tym kontemplowanie naszej Matki, zawsze pragnącej zbawienia chrześcijan i wszystkich ludzi! Kościół w Najświętszej Dziewicy osiągnął już doskonałość, dzięki której nie ma skazy czy zmarszczki [20] . My, wszyscy wierni, dokładamy jeszcze starań, aby zwyciężyć w tym szlachetnym zadaniu świętości, oddalając się całkowicie od grzechu. I dlatego wznosimy oczy ku Maryi,

która lśni niczym wzorzec cnót dla całej społeczności wybranych [21] .
Uciekajmy się zatem do Niej we wszystkich przeciwnościach losu dotyczących Kościoła i dotyczących każdego z nas osobiście. *Matko! – Wzywaj Ją mocno, mocno. – Matka twoja, Najświętsza Maryja Panna, słyszy cię, widzi cię może właśnie w niebezpieczeństwie i wraz z łaską swojego Syna ofiaruje ci pociechę u swych kolan, czułość swego dotknięcia. Wezwij Ją, a nabierzesz sił do nowej walki [22] .*

Niech to modlitewne wołanie wzniesie się z wielką siłą do Nieba z całej ziemi, odnawiając poświęcenie Opus Dei Najśłodszemu i Niepokalanemu Sercu Maryi, w zbliżającym się dniu 15 sierpnia. Mocno zjednoczeni w modlitwie, prosimy Bożą dobroć o wszystkie łaski, których potrzebuje świat, Kościół i każdy z nas. Z wielką miłością błogosławi Was

wasz Ojciec

+ Javier

Sitio da Aroeira, 1 sierpnia 2013 r.

[1] . Papież Franciszek, Encyklika
Lumen fidei , 29 czerwca 2013 r., 38.

[2] . *Ibidem* , 40.

[3] . Św. Josemaría, *List z 9 stycznia 1932 r.* , 91.

[4] . Benedykt XVI, List apostolski
Porta fidei , 11 października 2011 r.,
13.

[5] . Por. *Katechizm Kościoła
Katolickiego* , 781-810.

[6] . 1 P 2, 9.

[7] . Św. Josemaría, Homilia:
Wierność Kościołowi , 4 czerwca 1972
r.

[8] . Por. Mt 13, 24-30; 47-50.

[9] . Św. Josemaría, Homilia:
Wierność Kościołowi , 4 czerwca 1972
r.

[10] . *Ibidem* .

[11] . Paweł VI, *Uroczyste wyznanie
wiary* (*Wyznanie wiary ludu
Bożego*), 30 czerwca 1968 r., 19.

[12] . *Ibidem* .

[13] . Papież Franciszek,
*Przemówienie podczas audiencji
ogólnej* , 19 czerwca 2013 r..

[14] . *Ibidem* .

[15] . Papież Franciszek,
*Przemówienie podczas audiencji
ogólnej* , 26 czerwca 2013 r..

[16] . *Kompendium Katechizmu
Kościoła Katolickiego* , 195.

[17] . Św. Josemaría, *Droga* , 544.

[18] . *Ibidem* , 549.

[19] . Por. Hbr 7, 25.

[20] . Por. Ef 5, 27.

[21] . Por. II Sobór Watykański,
Konstytucja dogmatyczna *Lumen
gentium* , 65.

[22] . Św. Josemaría, *Droga* , 516.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/list-od-praata-sierpien-2013/](https://opusdei.org/pl-pl/article/list-od-praata-sierpien-2013/)
(22-02-2026)